

DECIZIE nr.

privind soluționarea contestației formulate de S.C. X S.R.L. înregistrată la
D.G.R.F.P. Timișoara sub nr./29.08.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Contribuabili Mijlocii cu adresa nr./25.08.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./29.08.2014, asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr./18.08.2014 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./29.08.2014 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr./14.07.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR nr./14.07.2014 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, solicitând admiterea contestației cu consecința anulării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR nr./14.07.2014.

Suma totală contestată este de xxxx lei și reprezintă:

- xxxx lei impozit pe profit;
- xxxx lei dobânzi aferente impozitului pe profit
- xxxxxx lei TVA;
- xxxx lei dobânzi aferente TVA;
- xxxx lei penalități de întârziere aferente TVA;

Contestația a fost semnată de d-na, împuternicit al administratorului petentei și ștampilată cu ștampila societății, așa după cum prevede art. 206 din O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, conform Încheierii nr. din martie 2014, în considerarea art.47 din Legea nr.85/2006, petentei nefiindu-i ridicat dreptul de administrare, în condițiile în care acesteia i-a fost admisă cererea formulată de deschidere a procedurii de insolvență.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr./14.07.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite

de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

Petenta arată că a reflectat eronat în evidența contabilă aferentă anului 2012, în cadrul veniturilor din subvenții suma de xxxx lei, reprezentând sprijin în cadrul Schemei de plată unice pe suprafață, conform Deciziei de plată în avans nr./30.10.2012 de acordare a plăților în avans în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață - campania 2012. Din valoarea acestui sprijin petenta a încasat în avans în cursul anului 2012 suma de xxxxx lei, rămânând astfel de încasat suma de xxxx lei.

În opinia petentei, subvențiile neîncasate nu trebuiau recunoscute de acesta drept venituri, până când nu există suficientă siguranța că acestea respectă condițiile impuse pentru acordarea lor, respectiv până la data încasării/compensării acestora.

Având în vedere faptul că Decizia de plată cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr./09.04.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață — campania 2012 a fost primită după termenul de depunere a situațiilor financiare pe anul 2012, în perioada derulării inspecției fiscale parțiale precedente, petenta arată că nu a mai putut rectifica declarația privind impozitul pe profit pe anul 2012, deoarece era în desfășurare inspecția fiscală care viza și anul fiscal 2012, suma de xxxx lei rămânând astfel înregistrată în mod eronat ca venit impozabil aferent anului 2012 și supusă astfel impozitului pe profit.

Ca urmare, petenta arată că în mod eronat pe baza unei decizii de plată în avans a înregistrat în cadrul veniturilor impozabile aferente anului 2012 suma de xxxxx lei, organele de inspecție fiscală neadmițând redimensionarea profitului impozabil aferent anului 2012 cu valoarea acestor subvenții înregistrate eronat în cadrul veniturilor impozabile.

De asemenea, petenta susține că organele de inspecție fiscală deși au stabilit pierdere fiscală de recuperat aferent perioadei 2010-2011 (conform datelor din Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR din 14.07.2014 și Anexele nr. 1 și 2 la acesta) la stabilirea impozitului pe profit aferent anului 2012, acestea nu au diminuat valoarea impozitului pe profit datorat cu suma de xxxx lei (a se vedea pag. 13, penultimul aliniat din Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR din 14.07.2014), reprezentând valoarea impozitului pe profit declarat de plată de petentă pe baza declarațiilor de impozit pe profit aferente perioadei 2010-2011. Totodată în Anexa nr. 3 la din Raportul de inspecție fiscală nr. FAR din 14.07.2014 se află înscrisă valoarea acestui impozit pe profit de recuperat aferent perioadei 2010-2011 în sumă de xxxx lei; motivând în drept pretențiile sale pe dispozițiile art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 13 din Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 și art. 8 din O.U.G. nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, cu modificările și completările ulterioare și art. 94 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Arată de asemenea că în condițiile în care nu datorează bugetului de stat suma de xxxx lei, reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală, nici dobânzile de întârziere, care reprezintă o măsură accesorie, consideră că nu le datorează bugetului de stat, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*.

Petenta a calculat și declarat taxa pe valoarea adăugată aferentă produselor agricole plătite sub formă de arendă (în natură) arendatorilor societății (persoane fizice), utilizând pentru facturare valoarea costului de producție.

În motivarea contestației formulate petenta arată că la evaluarea produselor agricole organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere prevederile contractelor de arendă cu privire la prețul arende și nici jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care stipulează că la stabilirea valorii plății pentru o livrare de bunuri se utilizează prețul stabilit între părți.

Astfel, în opinia petentei, conform contractelor de arendă (pentru confirmare a atașat contestației două contracte de arendă valabile în perioada pentru care s-a plătit arenda) încheiate între S.C. X S.R.L., în calitate de arendă și diverse persoane fizice, în calitate de arendatori, plata arende se face la prețul minim garantat al porumbului stabilit conform legii la finele anului respectiv. În cuprinsul contestației formulate petenta a precizat că toate contractele de arendă valabile în perioada pentru care s-a plătit arenda corespund cu cele anexate prezentei, din punct de vedere a prevederilor referitoare la prețul arende, motivându-și pretențiile pe dispozițiile art. 62 alin.2² din Codul fiscal.

De asemenea arată că, aferent produselor agricole plătite sub formă de arendă (în natură) arendatorilor petentei (persoane fizice) societatea a întocmit facturi către fiecare arendator în parte, conform prevederilor art. 155 din Codul Fiscal, prețul fiind astfel stabilit de comun acord între părțile contractante. De asemenea, iterează că din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene se reține că la stabilirea valorii plății pentru o livrare de bunuri se utilizează prețul stabilit între părți, petenta arătând ca urmare Deciziei Curții de Justiție a Uniunii Europene în cazul C-549/2011, în baza O.G. nr.8/2013 a fost adaptat și Codul fiscal jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, modificându-se în acest sens prevederile art. 137 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal.

Ca urmare, consideră că utilizarea prețului pieței de către organele de inspecție fiscală pentru evaluarea produselor plătite sub formă de arendă este în contradicție atât cu prevederile contractelor de arendă încheiate între părți, cât și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, chiar dacă legislația din România a fost adaptată ulterior jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene. În aceste condiții prețul de evaluare de 0,65 lei/kg porumb, utilizat de petenta, respectă în opinia petentei cerințele legale în materie, aceasta stabilind astfel corect taxa pe valoarea adăugată colectată datorată pentru produsele agricole plătite sub formă de arendă proprietarilor de teren agricol.

Având în vedere aspectele redată mai sus consideră că organele de inspecție fiscală au calculat în mod eronat în sarcina sa suma de xxxx lei cu titlu de obligații fiscale suplimentare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

De asemenea, arată că în condițiile în care nu datorează bugetului de stat suma de xxxx lei, reprezentând TVA suplimentară stabilită de organele de inspecție fiscală, nici accesoriile fiscale, care reprezintă o măsura accesorie, consideră că nu le datorează bugetului de stat, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*.

În motivarea contestației formulate au fost depuse pe lângă fotocopiile actelor atacate și fotocopii ale unor contracte de arendă, însoțite de fotocopii ale unor înscrisuri emise de APIA Arad: Decizia de plată în avans nr. /30.10.2012 de acordare a plăților în avans în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2012 și Decizia de plată cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr. /09.04.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2012.

II. Inspecția fiscală desfășurată la SC X SRL s-a concretizat în Raportul de Inspecție Fiscală nr. F-AR din 14.07.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin inspecția fiscală nr. F-AR /14.07.2014, contestată; acte administrativ fiscale emise urmare Deciziei nr. /2014 privind soluționarea contestației formulată de petentă, decizie emisă de D.G.R.F.P Timișoara.

În urma reverificării efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că petenta înregistrează în proporție de 100% venituri din agricultură și ca urmare în conformitate cu prevederile art.34, alin.5 din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare are obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

Organele de inspecție fiscală la calculul impozitului pe profit aferent perioadei supuse inspecției fiscale au avut în vedere rezultatul controlului efectuat de organele de control din cadrul Agenției de Plăți și Intervenții pentru Agricultură, Centrul Județean Arad, control în urma căruia s-a constatat că suma de xxxxxlei plătită petentei pentru campania 2010 nu a fost cuvenită petentei.

Ulterior, prin Decizia de plata cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr. /09.04.2013 emisă de Centrul Județean Arad al APIA, s-a constatat faptul că din subvenția aferentă campaniei 2012 se recuperează sancțiuni multianuale în sumă de xxxxx lei (xxxxxx lei + xxxxxx lei), aceste sancțiuni fiind aferente campaniei 2010 (așa cum se precizează în Decizia nr. /14.02.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață — campania 2010 emisă de Centrul Județean Arad al APIA). Conform Deciziei nr. /14.02.2013 emisă de APIA, SC X SRL datorează sancțiuni multianuale în sumă totală de xxxxx lei aferente campaniei 2010 (xxxxxx lei + xxxxx lei). SC X SRL a contestat Decizia nr. /14.02.2013 emisă de APIA, însă contestația depusă sub nr. /19.03.2013 a fost respinsă ca neîntemeiată fiind emisă în acest sens Decizia de soluționare a contestației nr. /11.04.2013 de către organele competente din cadrul APIA, definitivă, prin neexercitarea de către petentă a căilor de atac în condițiile legii.

În ceea ce privește dobânzile de întârziere aferente impozitului pe profit, acestea s-au calculat pentru suma de xxx lei (reprezentând impozit pe profit

necontestat în sumă de xxxxx lei și impozit pe profit stabilit suplimentar în suma de xxxx lei aferent anului 2012). Dobânzile de întârziere s-au calculat pentru perioada cuprinsă între 26.02.2013 și 25.03.2013 (data la care Administrația Finanțelor Publice a orașului Pâncota a compensat impozitul pe profit suplimentar din TVA solicitată la rambursare - pag. 13 din RIF nr. F-AR nr. .../14.07.2014). Deoarece prin Decizia nr./27.03.2014 emisă de Serviciul Soluționare Contestații din cadrul DGRFP Timișoara (pag. 18) s-a decis, desființarea Deciziei de impunere nr. F-AR/14.06.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală prin care s-a stabilit suma totală de xxxx lei reprezentând:

- xxxx lei TVA;
- xxxx lei dobânzi aferente TVA;
- xxxx lei penalități de întârziere TVA;
- xxxx lei impozit pe profit,
- xxxx lei dobânzi aferente impozitului pe profit;

- xxx lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, rezultă că organul competent în soluționare a dispus recalcularea accesoriilor cu privire la întreaga sumă a dobânzilor și penalităților de întârziere stabilite suplimentar.

În consecință, echipa de control a calculat quantumul dobânzilor de întârziere aferente impozitului pe profit atât pentru suma de xxxx lei (impozit pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2012) cât și pentru impozitul pe profit necontestat de petentă în suma de xx lei, rezultând un impozit pe profit în suma de xxxx lei și dobânzi de întârziere pentru impozitul pe profit în sumă de xxxx lei.

Cu privire la TVA, organele de inspecție fiscală au constatat că petenta a acordat în lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2012 arenda aferentă anului 2010 și 2011 către diverse persoane fizice, arendă acordată în natura – porumb – în cantitate totală de xxxx kg la preț de 0,65 lei/kg, superior celui indicat în Hotărârile Consiliului Județean Arad în aceasta perioadă.

Pentru produsele agricole acordate persoanelor fizice care au dat în folosință petentei terenurile, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea prețului de acordare a acestora la prețul de piață, respectiv prețul la care petenta a vândut un kg de porumb către alți clienți în aceeași perioadă, respectiv 0,95 lei/kg.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o TVA colectată în suma de xxxxx lei, în conformitate cu prevederile art.130, art. 137 alin. 1, lit. e) și art. 140 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.8 (1) lit.b) din H.G. nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

Pentru TVA stabilită suplimentar în suma de xxxx lei, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii conform prevederilor art. 119 și 120 din OG.92/2004 republicată în sumă totală de xxxx lei.

III. S.C. X S.R.L. , în insolvență, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., are cod unic de înregistrare ROși are ca obiect principal de activitate „Cultivarea cerealelor (exclusiv orez), plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase” – cod CAEN 111.

IV. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad, urmare refacerii inspecției fiscale dispusă de către D.G.R.F.P Timișoara pentru suma de xxxx lei reprezentând impozit pe profit și TVA cu accesorii aferente, au stabilit în sarcina petentei obligația fiscală în cuantum de xxxxxxlei reprezentând impozit pe profit și TVA cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

Referitor la capătul de cerere privind impozitul pe profit în cuantum de xxxx lei, dobânzi în valoarea de xxx lei, s-au reținut următoarele:

În fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că în motivarea contestației petenta a depus, împreună cu aceasta:

- Decizia de plată în avans nr./30.10.2012 de acordare a plăților în avans în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2012;

- Decizia de plată cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr./09.04.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafața – campania 2012, înscrieri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de Procedură Fiscală care nu mai au caracterul celor prevăzute la art. 213 alin.4 din Codul de Procedură Fiscală în condițiile în care au fost luate în considerare de autoritatea fiscală, atât la soluționarea contestației inițiale formulată de petentă conform Deciziei nr...../2014 a D.G.R.F.P Timișoara, cât și de organele de inspecție fiscală care au procedat la refacerea inspecției fiscale dispuse.

În drept, **Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003** (actualizată) privind Codul fiscal:

„Reguli generale

ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Norma de aplicare

“HOTARARE nr. 44 22/01/2004

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.”

Declaraarea și plata impozitului pe profit

ART. 34

(1) Declararea și plata impozitului pe profit, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I-III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35.”

O.U.G. nr. 125 din 21 decembrie 2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură:

„ART. 5

(1) Schema de plată unică pe suprafață constă în acordarea unei sume uniforme pe hectar, plătită o dată pe an, decuplată total de producție.

(2) Sursa de finanțare pentru plățile efectuate în cadrul Schemei de plată unică pe suprafață se asigură din Fondul european pentru garantare în agricultură (FEGA).

(3) Suprafața agricolă eligibilă poate avea următoarele categorii de folosință:

a) teren arabil - terenul cultivat pentru producție cu cereale pentru boabe, plante leguminoase pentru boabe, plante industriale, cartof, sfeclă de zahăr, rădăcinoase pentru nutreț, legume proaspete, pepeni și căpșuni, flori și plante ornamentale, plante pentru nutreț, plante pentru producerea de semințe și seminceri pentru comercializare, alte culturi în teren arabil, inclusiv terenurile de sub sere și solarii și terenul lăsat necultivat în mod deliberat, dar menținut în bune condiții agricole și de mediu;

b) pajiști permanente - pășuni și fânețe - terenul utilizat pentru pășunatul animalelor sau pentru producerea de furaje;

c) vii - terenul plantat cu vii și pepiniere viticole;

d) culturi permanente - terenul plantat cu livezi, arbuști fructiferi, hamei, pepiniere și alte culturi permanente;

e) grădini familiale - suprafață destinată obținerii produselor agricole, în principal pentru consumul propriu al membrilor exploatației/gospodăriei agricole individuale.

ART. 8

(1) Plățile naționale directe complementare în sectorul vegetal reprezintă plăți în cadrul schemelor de sprijin comunitare și constau în acordarea suplimentară de sume pe suprafață și/sau pe tonă și/sau pe kilogram pentru culturile prevăzute în legislația în vigoare.

(2) Sursa de finanțare a plăților naționale directe complementare în sectorul vegetal se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în limita prevederilor bugetare aprobate, și din Fondul european pentru agricultură și dezvoltare rurală (FEADR).

(3) Beneficiarii plăților naționale directe complementare în sectorul vegetal sunt prevăzuți la art. 6 alin. (1).

(4) Condițiile de eligibilitate generale pentru acordarea de sume în cadrul schemei plăților naționale complementare sunt cele prevăzute la art. 7 alin. (1).”

ORDIN nr. 3.055 din 29 octombrie 2009 (actualizat) pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene

„8.8. Subvenții și active primite prin transfer de la clienți

(...)

236. - (1) Subvențiile se recunosc, pe o bază sistematică, drept venituri ale perioadelor corespunzătoare cheltuielilor aferente pe care aceste subvenții urmează să le compenseze.

(...)

8.10.1. Venituri

252. - (1) În categoria veniturilor se includ atât sumele sau valorile încasate sau de încasat în nume propriu din activități curente, cât și câștigurile din orice alte surse.”

Echipa de control a efectuat reverificarea SC X SRL în baza Deciziei de soluționare a contestației nr./27.03.2014 emisă de Serviciul Soluționare Contestații din cadrul DGRFP Timișoara, pentru suma de xxxx lei reprezentând impozit pe profit și TVA cu accesorii aferente. În urma acestei inspecții fiscale AIF Arad a emis Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR .../14.07.2014 și decizia de impunere nr. F-AR .../14.07.2014 stabilindu-se următoarele obligații suplimentare cu privire la impozitul pe profit:

- xxxx lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;

- xxxx lei - dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar;

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia de plata în avans nr./30.10.2012 (decizie de acordare a plăților în avans în cadrul schemelor de sprijin pe suprafața — campania 2012) emisa de Centrul Județean al APIA s-a stabilit faptul că petenta este îndreptățită a primi o subvenție în cuantum de lei pentru anul 2012, din care primește efectiv în avans suma de lei.

Ulterior, prin Decizia de plată cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr./09.04.2013 emisă de Centrul Județean Arad al APIA, s-a stabilit că din subvenția aferentă campaniei 2012 se recuperează sancțiuni multianuale în suma de xxxxxx lei (xxxxxx lei + xxxxxx lei), aceste sancțiuni fiind aferente campaniei 2010 (așa cum se precizează în Decizia nr./14.02.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață — campania 2010 emisă de Centrul Județean Arad al APIA).

Conform Deciziei nr./14.02.2013 emisă de APIA, SC X SRL datorează sancțiuni multianuale în sumă totală de xxxx lei aferente campaniei 2010 (xxxxx lei + xxxxxx lei). SC X SRL a contestat Decizia nr./14.02.2013 emisă de APIA, însă contestația depusă sub nr./19.03.2013 a fost respinsă ca neîntemeiată fiind emisă în acest sens Decizia de soluționare a contestației nr./11.04.2013 de către organele competente din cadrul APIA, definitivă prin neexercitarea de către petentă a căilor de atac în condițiile legii.

În consecință, Decizia de impunere nr./14.07.2014 a fost emisă conform prevederilor art. 19, alin. 1 din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările

ulterioare, precum și prevederile art. 236, alin. 1, respectiv art. 252, alin. 1 din Ordinul nr. 3055/2009 așa cum s-a precizat în cuprinsul Deciziei de Soluționare a Contestației nr./27.03.2014 emisă de Serviciul Soluționare Contestații din cadrul DGRFP Timișoara, decizie în baza căreia AIF Arad a efectuat reverificarea petentei X SRL.

Așa cum s-a învederat petentei în cuprinsul Deciziei nr./27.03.2014, definitivă, solicitările sale de ajustare a profitului impozabil, conform punctului 13 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, exced limitelor de competență ale autorităților fiscale în condițiile în care în cuprinsul acestuia este reglementată posibilitatea depunerii unei declarații rectificative de către contribuabil.

Referitor la susținerile petentei din cuprinsul contestației formulate ca echipa de control care a emis Decizia de impunere nr. F-AR/14.07.2014, la stabilirea impozitului pe profit aferent anului 2012, nu a diminuat valoarea impozitului pe profit datorat cu suma de xxxxx lei reprezentând valoarea impozitului pe profit declarat de plata de SC X SRL pe baza declarațiilor de impozit pe profit aferente perioadei 2010 – 2011, se constata următoarele:

În urma recalculării impozitului pe profit aferent anului 2012, echipa de control a stabilit faptul ca SC X SRL a realizat un profit impozabil recalculat în suma de lei. La stabilirea acestuia s-a ținut cont de pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți, aceasta în sumă de xxxx lei;

Pentru profitul impozabil în sumă de xxxx lei s-a calculat impozitul pe profit datorat în sumă de xxxx lei, din care s-au scăzut următoarele sume:

- suma de xxxx lei reprezentând impozit pe profit declarat de societate pentru anul 2012;
- suma de xxx lei reprezentând impozit pe profit de recuperat aferent anului 2010;
- suma de xxx lei reprezentând impozit pe profit de recuperat aferent anului 2011.

Prin scăderea acestor sume a rezultat un impozit pe profit datorat în sumă de xxxx lei diminuată cu impozitul pe profit necontestat inițial de petentă în sumă de xxxx lei rezultând o diferență de impozit pe profit de plată în sumă de xxxx lei.

Astfel, suma de xxxx lei (cuprinsă în contestația depusă de petentă) reprezintă de fapt impozitul pe profit de recuperat aferent anului 2010 (xxxx lei) însumat cu impozitul pe profit de recuperat aferent anului 2011 (xxxx lei).

De asemenea, în raportul de inspecție fiscală nr. F-AR/14.07.2014 (pag. 13) echipa de control a precizat faptul că SC Xd SRL datorează în urma reverificării un impozit pe profit suplimentar în sumă de xxxx lei, la stabilirea acestuia ținându-se cont de suma de xxxx lei, astfel că pretențiile sale din contestația formulată nu sunt întemeiate, pentru acest capăt de cerere contestația urmând a fi respinsă.

Referitor la capătul de cerere privind TVA în cuantum de xxxx lei, dobânzi în valoarea de xxxx lei și penalități de întârziere xxxx lei, s-au reținut următoarele:

În fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a acordat în lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2012, arenda aferentă anului 2010 și 2011 către proprietari, în natură – porumb, în cantitate totală de kg la prețul de 0,65 lei/kg.

În drept, **LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 (actualizată)** privind Codul fiscal:

„Schimbul de bunuri sau servicii

ART. 130

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

Norma de aplicare

HOTARAREA nr. 44/2004

“8. (1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a caror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

(...)

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(...)”

Cod fiscal

Baza de impozitare

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

ART. 137

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

(...)

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri ori o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea de piață pentru respectiva livrare/prestare. În sensul prezentului titlu, valoare de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor sau serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că petenta a realizat plata în bani a arendei la costul de producție, în condițiile în care acesta a fost superior prețului mediu stabilit de Consiliul Județean Arad, rezultând astfel în urma reverificării efectuate că varianta stării de fapt prezentată de petentă în contestația formulată inițial, respectiv că - plata în natură a arendei s-a realizat la prețurile publicate de Consiliul Județean Arad – se situează în afara realității.

Din examinarea clauzelor inserate în cuprinsul contractelor de arendă se constată că la art. 9 sunt stipulate următoarele:

„ Plata în bani a arendei se face la prețul în euro minim garantat al grâului și porumbului stabilit conform legii la finele anului respectiv luna noiembrie-decembrie ”

Petenta, în cuprinsul contestației formulate nu a indicat norma legală care reglementează *prețul în euro minim garantat al grâului și porumbului stabilit conform legii la finele anului respectiv luna noiembrie-decembrie*, astfel că pretenția sa de a efectua plata arendei la valoarea costului de producție și nu la valoarea prețului la care petenta a vândut aceste produse agricole către alți clienți, nu are temei, în virtutea principiului general de drept *ubi lex non distinguere, nec nos distinguere debemus*.

Invocarea de către petentă în motivarea contestației a jurisprudenței Curții Europene de Justiție nu are relevanță în cauza dedusă judecării în condițiile în care așa cum s-a arătat în cele ce preced, la art. 9 din contractele de arendă este stipulat că „*Plata în bani a arendei se face la prețul în euro minim garantat al grâului și porumbului stabilit conform legii la finele anului respectiv luna noiembrie-decembrie*”, iar petenta nu a indicat vreo normă legală care să reglementeze prețul în euro minim garantat, nefăcând astfel dovada că între părțile contractuale – petenta în calitate de arendaș și proprietarii terenului în calitate de arendatori – a fost stabilit un preț cert; pretenția petentei că autoritatea fiscală să considere costul său de producție, la care aceasta a obținut porumbul în perioada verificată, care reprezentând *prețul în euro minim garantat al grâului și porumbului stabilit conform legii*, situându-se în afara cadrului legal.

Pentru aceste motive se reține că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală urmare reverificării efectuate au stabilit în sarcina petentei TVA suplimentară în cuantum de xxxx lei, motiv pentru care în legătură cu acest capăt de cerere contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la accesoriile în sumă de xxxx lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și cele în sumă de xxxxx lei aferente impozitului pe profit, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR .../14.07.2014 se reține că

stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe profit stabilite suplimentar în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru debitul reprezentând TVA în suma de xxxx lei și impozit pe profit în sumă de xxxx lei, contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR .../14.07.2014 urmează a fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind accesoriile în sumă de xxxx lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și cele în sumă de xxxx lei aferente impozitului pe profit, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale ale art. 19 și art. 34 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.13 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a art. 5 și art. 8 din O.G. nr. 125/21.12.2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, a art. 236 și art. 252 din Ordinul nr. 3.055/29.10.2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, a art. 68 din O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a art. 180, art.181, art. 182, art. 184 și art. 185 din Codul de procedură civilă din Codul de procedura civila, republicat, a art. 207 art. 213, art. 216 din O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. , se

D E C I D E

- respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr. nr. F-AR 466/14.07.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad prin care s-a stabilit suma totală de xxxx lei reprezentând:

- xxxx lei impozit pe profit;
- xxxx lei dobânzi aferente impozitului pe profit
- xxxxx lei TVA;
- xxxx lei dobânzi aferente TVA;
- xxx lei penalități de întârziere aferente TVA.

- prezenta decizie se comunică la:

- S.C. X S.R.L.
- AJFP Arad

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.